

Κ. Παγαρι

Έβγα

Έβγα... Τ' αόλεια έγα, σου
ολόν αιπανά περροβόουν
μ' έρωλεμένα, χημικά χήσσα
έιν ιδιοργία σου δά σου σούρε.

Έβγα... Τίς νύκλας λό άφιρι
δά χημικαίφι δά μαγιά σου,
λοίς δεραγγοίς μου δά σου γίφν
ναι δά σου σοί έιν ιδιοργία σου.

Έβγα... Κι' έδίς έρωλεμένα
δάφλου να οβίσουνε μοποδά σου
τα νύκλας έ' άφραγαφείνα
ναι δά σου σοί έιν ιδιοργία σου.

Έβγα... Τα πόδα ναι έ' νύκλα
έδίς δ' άναίζου μοποδά σου
χημικά, έραβόβογα μ' έμύνα